

Volání o život

Komunál

Já a sedum křížů nad hlavou hořících, opilý starý hrobník s raní erekcí. Černá křídla havraní mi z nebe mávají. V pěstech zať atých, zespáblých, bezmocných prosím vražte dýku do srdce, ať t o tolik nebolí. Černá křídla havraní mi z nebe mávají. Vím, že jsem žil, o víře svojí snil, a život ke mě nebyl mockrát fér, a le řekni, kde jsi byl, jestli jsem nechybil, když dal jsem svój víru zrovna vám. Vy říkáte si božstvo a ty sám jsi prý bůh, proč proti mě se zády obracíš, mé tělo leží v křečích a ty mě obcházíš, já blázen doufal ve vás. Já nechci mezi váma být už ani chvíli, vy jste mě odsunuli mezi mrtvý stíny.